



F. Janku D. in
Tchavacki
27. X. 1921.

EMERT

FRANTIŠEK PECHÁČEK

15. 2. 1896 - 3. 2. 1944

František Pecháček byl významný sokolský cvičitel, účastník olympijských her, organizátor letních táborů a zimních kurzů pro mládež. Podle vyprávění pamětníků byl krásný tělem a vznešený duchem. Právě jeho vypracované sokolské tělo se stalo předlohou pro řadu výtvarných prací. Pecháček stál například modelem akademickému sochaři Kodetovi pro sochu sokolského borce, akademický sochař Šejnost si Pecháčka zase vybral jako předlohu k přebornické medaili Československé obce sokolské a výtvarník Španiel použil Pecháčkovo tělo na svatováclavský dukát.

Po první světové válce vstoupil do československé armády, kde dosáhl hodnosti poddůstojníka a vedl školu pro výcvik tělesné zdatnosti armády. Po odchodu z armády se věnoval výchově a vzdělávání sokolských cvičitelů. Mezi vůbec nejvýznamnější Pecháčkovy počiny patří autorství několika hromadných skladeb pro muže, mezi nimiž se nejvíce vyjímá skladba nazvaná Přísaha republiky, uvedená na X. všesokolském sletu v Praze v roce 1938.

Na plochu strahovského stadionu za zvuku Sukova pochodu V nový život tehdy vstupovalo 30 000 mužů odhodlaných nejen zacvičit Pecháčkovu skladbu, ale i vyjádřit svoje odhodlání bránit ohroženou republiku. Po okupaci se Pecháček zapojil do domácího sokolského odboje. V době nasazení parašutistů do protektorátu za účelem odstranění Heydricha organizoval pomoc hledaným osobám. V bytě manželů Pecháčkových se odehrávaly ilegální schůzky, včetně setkání s Gabčíkem a Kubišem. V roce 1942 byl Pecháček se svoji manželkou zatčen gestapem a uvězněn. Takřka dva roky na něm gestapo vymáhalo doznání. Poslední slova Františka Pecháčka měla znít: „Bratři, vím že jdu na smrt, ale nebojím se jí, protože statečný muž umírá jednou, jen zbabělec stokrát.“